

Mezőtúr, 1912. december 5.–Szeged, 1982. december 21.

Szülei földmunkások voltak. Három elemi osztályt végzett, kilenc évesen libapásztor, tizenkét éves korától 1932-ig cseléd volt és mezőgazdasági munkát is végzett. 1931-ben kapcsolódott be az illegális kommunista mozgalom tevékenységébe, részt vett a Vörös Segély munkájában. 1934-től a fővárosban dolgozott; alkalmi munkákat vállalt, a Gyukits Gyárban segédmunkás, később az Orionban, a Lampart gyárban, majd 1936-1944-ig a Siemens gyárban dolgozott. 1942-ben a Zuglói segédmunkás szakszervezet elnöke lett. 1938-ban lépett be a Szociáldemokrata Pártba, 1943-tól a Békepárt, majd a KMP keretében összekötő és sajtóterjesztő volt. A nyilasok elől 1944. novemberben Rákoskertre, majd szülőhelyére menekült. Belépett a Magyar Kommunista Pártba, nőszerző volt, majd agitációs munkával foglalkozott. 1945. februárban a demokratikus magyar hadsereg tagja lett, májusban leszerelték, 1945. októberig a mezőtúri rendőrségen politikai nyomozó. 1945-ben két hónapos, majd 1951-ben öt hónapos pártiskolát végzett, 1947. december és 1948. március között Szolnok megyében pártiskola vezető. Nyolc hónapig a MNDSZ megyei és országos apparátusában dolgozott, előbb Szolnok megyei szervezőtitkár, majd országos szervezőtitkár volt. 1949. január 23-án nevezték ki Szolnok megye főispánjává, 1950. június 15-étől ideiglenes, 1950. november 8-ától megválasztott megyei tanácselnök volt, de megbízatásáról az 1956. október 26-i népgyűlésen leváltották. 1950-től munka mellett levelező úton elvégezte a jogi egyetemet. 1954. május 30-ától tagja volt az MDP Központi Vezetőségének, valamint a Közalkalmazottak Szakszervezete és az MNDSZ országos vezetésének is. 1953. május 17. és 1962. november 5. között országgyűlési képviselő; előbb a Magyar Függetlenségi Népfront, majd 1958. november 16-ától a Hazafias Népfront Szolnok megyei listáján jutott mandátumhoz. 1956. október 30-án a szolnoki szovjet egységekhez menekült, majd 1956. november 2-án Munkácsra vitték. 1956. november 17-én tért vissza Magyarországra, belépett az MSZMP-be, de az állami apparátusban nem számítottak rá. 1957. februárban kinevezték a Szolnok megyei Ügyészség ügyészévé, büntetőügyeket tárgyalt. 1958. márciustól 1966-ig a Szolnok megyei Népi Ellenőrzési Bizottság elnöke volt. A Magyar Nők Országos Tanácsa tagja.